

หัวข้อวิทยานิพนธ์	:	การคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการออกหมายจับ
ชื่อผู้เขียน	:	ไพศาล วัตรธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	อาจารย์ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	:	อาจารย์ ดร.อุทัย อาทิวะ
สาขาวิชา	:	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	:	2548

บทคัดย่อ

การจับ เป็นการกระทำที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นอย่างมาก ไม่เพียงแต่กระทบต่อชื่อเสียง หน้าที่การงาน เสรีภาพในความเป็นอยู่เท่านั้น การใช้อำนาจดังกล่าว เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งรัฐจะต้องกระทำไปภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย มีหลักประกันว่าในการพิจารณาคดีตลอดจนการลงโทษจะต้องมีตัวผู้ต้องหา หรือจำเลยอยู่ด้วยเสมอ รัฐจึงมีความจำเป็นต้องจับและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดไว้ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้ศาลเป็นองค์กรเดียวในการออกหมายจับ และกำหนดเหตุในการออกหมายจับไว้อย่างรัดกุม ตลอดจนกำหนดกระบวนการภายหลังการจับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะทำการศึกษาถึงวิวัฒนาการ แนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล รวมถึงหลักเกณฑ์วิธีการของศาลในการวินิจฉัยพยานหลักฐานในการออกหมายจับ ผลของการออกหมายจับที่ไม่ชอบ ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการออกหมายจับเพื่อให้เกิดพัฒนาการในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานในองค์กร กระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกหมายจับ โดยยึดหลักการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

จากการศึกษาดังกล่าวพบว่า การออกหมายจับประเทศไทยในปัจจุบัน ได้มีการบัญญัติเหตุในลักษณะเดียวกับ เหตุอันควรเชื่อได้ของสหรัฐอเมริกาไว้ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา 237 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 66 คือ มีหลักฐานตามสมควรว่า ผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิด ซึ่งน่าจะหมายถึง มีหลักฐานเพียงพอที่ให้น่าเชื่อว่า มีเหตุที่จะออกหมายมากกว่าไม่มีเหตุที่จะออกหมาย ดังนั้นพยานหลักฐานประกอบการใช้ดุลพินิจของศาลในการพิจารณาเหตุออกหมายจับ เช่น การพิจารณาข้อเท็จจริงอันเป็นข้อมูลที่น่ามาสนับสนุนเหตุอันควร

เชื่อได้ จะต้องคำนึงความน่าเชื่อถือ และน้ำหนักของข้อมูล เช่น เป็นข้อมูลโดยตรง คือตัว
เจ้าพนักงานได้รู้เห็นมาเองโดยตรงหรือเป็นข้อมูลบอกเล่าเป็นการพิสูจน์ความเป็นไปได้ว่าสมควร
เชื่อหรือไม่ในการที่ศาลพิจารณาออกหมายแต่ไม่ใช้การพิสูจน์ความผิด

DPU

Thesis Title : Protection of Individual Rights in Issuing Arrest Warrant
Author : Paisan Wattatham
Thesis Advisor : Archarn Charnchao Chaiyanukij
Co-Thesis Advisor : Dr. U-thai Arthiwetch
Department : Law
Academic Year : 2005

ABSTRACT

The arrest is the action which severely affects people's rights and liberties. The exercise of such power affects not only reputation, working functions, and freedom in life, but it also limits personal rights and liberties. This must be done by the State based on the given legal principle and as necessary. To smoothly proceed on the criminal proceedings, it is a must that in any trial as well as punishment, the suspects and accused must always appear. Therefore, it is necessary for the State to arrest and to keep in custody the suspects. In this regard, the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2540 and the Criminal Procedure Code stipulate that the Court must be the only organization to issue the arrest warrant and specify explicitly the causes for the issuance of arrest warrant as well as arrange the procedures after the arrest.

This thesis includes the study of the development, concepts, theories and principles of the protection of individual rights and liberties together with the principle and methods of the Courts to consider the evidences in issuing the arrest warrant and the consequence of the illegal issuance of arrest warrant. Apart from this, it includes the study of problems and difficulties in issuing the arrest warrant to create the improvement of functional performance of officials in the organizations and the justice proceedings relating to the issuance of the arrest warrant. This study is based on the principles of protection of individual rights and liberties. Thus, this is to serve the intention of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2540.

It is found that in issuing a warrant of arrest in Thailand, the ground is currently prescribed similarly to a reasonable ground of the United States of America as appeared in Section 237 of the Constitution and Section 66 of the Criminal Procedure Code, viz.; there is reasonable evidence that such person is likely to have committed an offence. It likely means there

is enough evidence to convince that there is a ground to issue a warrant rather than that there is no any ground to do so. Therefore, the evidence to support the Court's discretion to consider the ground to issue a warrant of arrest e.g. the consideration of fact which is supporting information of the reasonable ground must be emphasized on the creditability and the weight of fact. For instance, it is direct information viz.; the official perceives with his own eyes directly or it is hearsay. It is the proof of probability whether or not it should believe in the Court's consideration to issue a warrant, but it is not the proof of the guilt.

DPU